

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Idea Theologiæ Specvlativæ

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ, 1648

X. De illuminatione, & locutione Angelorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38884

ignotis, quosque suscipere licet, non curiosius indagare.

CAPUT X.

De illuminatione, & locutione Angelorum.

RESOLUTIO I. *Unus Angelus illuminat alium.*
 ITA S. Thomas 1. p. q. 106. art. 1. quod probat, tum ex Dionys. cap. 8. *Cœlest. Hierarchiæ*: ubi ait, Angelos secundæ Hierarchiæ purgari, illuminari, & perfici per Angelos primæ; tum quia qui manifestat alteri veritatem quam ipse cognoscit, dicitur eum illuminare; sed unus Angelus manifestat alteri veritatem quam ipse cognoscit, ut patet ex eodem Dionysio cap. 7. *lib. cit.* ergo unus Angelus illuminat alium.

Nota 1. Illud esse discrimen inter locutionem, & illuminationem Angelorum, quod locutio est manifestatio cujuscunque veritatis, illuminatio autem est manifestatio veritatis ad Deum ordinatæ ut tradit S. Doctor 1. p. q. 107. art. 2.

Nota 2. Veritates naturales non esse materiam illuminationis, ut indicat S. Thomas q. 109. art. 3. ad 2. quia scilicet omnes Angeli habent perfectam cognitionem rerum omnium naturalium.

Nota 3. ex q. 106. art. 2. ad 1. Unum Angelum eodem actu alium illuminare, purgare, & perficere, nam quatenus illi veritatem aliquam manifestat, dicitur eum illuminare; quatenus à nescientia liberat, purgare, perficere verò, quatenus perducit ad finem intellectus, qui est veritatis cognitio.

Nota 4. ex art. 3. Quod licet Deus interdum operetur præter ordinem in rebus corporeis positū, quia per hoc perducitur homo in majorem Dei cognitionem: nunquam tamen ordinem in spiritualibus substantiis constitutum prætermittit; quia cum operationes earum hominibus non innotescant, non potest illius prætermissio ad majorem Dei notitiam conducere: quare Angeli inferiores semper illuminantur

antur per superiores, & non vice versa, quod intellige, nisi in casu aliquo extraordinario.

Nota tamen quod ait S. Doctor *art. 4.* Angelum superiorem illuminare inferiorem de omnibus, quæ ipse novit, non esse sic accipiendum, ut Angelus superior inferioribus veritates manifestet, statim atque ipsarum cognitionem acquirat, sed ita ut quicquid revelatur, Angelo superiori, ipse pro loco & tempore inferioribus declaret, seu quando id expedire iudicat.

RESOLUTIO II. *Unus Angelus alteri loquitur.*]
ITA S. Thomas *1. p. q. 107. art. 1.* quod probat, tum ex verbis illis *1. Corint. 13.* Si linguis hominum loquar, & Angelorum, tum quia hinc non agitur de locutione corporea, sed de spiritali, quæ in eo posita est quod quis ordinet suum conceptum ad hoc ut innotescat alteri; at qui potest unus Angelus per imperium voluntatis ordinare suum conceptum, ad hoc ut alteri angelo innotescat; ergo potest unus angelus loqui alteri.

Nota circa hanc rationem, unum esse certum, & aliud de quo controversatur, certum est requiri ad locutionem, ut qui loquitur alteri ad eum verbum suum dirigat: siquidem aliud est dicere apud se, & aliud loqui alteri: nam ut apud se aliquis dicat, satis est si apud se verbum & conceptum producat: ut verò dicat alteri, necesse est ut conceptum suum ad eum dirigat, eumque ita exponat, ut ab eo percipi velit; alias ficta aut frustranea erit ea locutio, ut dum quis alloquitur inanimata: imò licet qui dicit, percipiatur ab alio, potest asserere se non loqui illi, si ad eum verbum suum non ordinet.

Gravis autem dubitatio est, an sufficiat ad locutionem, quòd unus Angelus conceptum suum ad alium dirigat. Non pauci negant sufficere, adeoque existimant angelum loquentem alteri, debere illi conceptum suum indicare per signum aliquod sive spirituale, sive materiale. Alii tamen melius affirmant,
partim

partim quia ex communi sententia nihil possunt Angeli actione transeunte immediatè efficere præter motum localem, possunt etiam inter se loqui in vacuo, & quamvis ab aliis præsentibus non intelligantur; partim quia cum cogitationes cordium ex se possint naturaliter ab Angelo cognosci, ut superius ostendimus, tantumque requiratur ut Deus ad earum cognitionem cum illo velit concurrere, hinc sanè consequens est, Angelos loqui eo ipso quòd velint conceptum suum aliis innotescere, sicut juxta modos allatos Angelus alteri loquitur, quatenus format aliquid per quod vult conceptum suum ipsi innotescere. Neque in hoc est aliqua difficultas, supposità prædictâ sententiâ ut intuenti perspicuum fiet.

Ex hac autem resolutione colligitur 1. Angelum inferiorem posse loqui superiori. 2. Quemlibet Angelum posse loqui Deo. 3. Localem distantiam non impedire, quominus unus Angelus loquatur alteri. 4. Unum posse loqui alteri, etsi ab aliis non intelligatur.

CAPUT XI.

De ordinatione, & potestate Angelorum.

RESOLUTIO I. *Inrer Angelos sunt tres Hierarchie, in qualibet Hierarchia sunt tres ordines, & in quolibet ordine plures Angeli.*] PRIMAM partem probat S. Thomas 1. p. q. 108. art. 1. tum ex Dionysio cap. 6. Cœlestis Hierarchiæ, tum quia Hierarchia idem est ac sacer principatus, sub quo nomine intelligitur tã ipse princeps, quàm multitudo sacra ordinata sub principe: licet autem sit una Angelorum, & hominũ Hierarchia, si hæc spectetur per respectum ad principem cui est subiecta, si tamen attendatur ad ipsam multitudinem ei subditam, distinguenda est Hierarchia humana ab Angelica & in Angelis tres Hierarchiæ constituendæ sunt: quia scilicet aliter homines gubernantur quàm Angeli, & in Angelorum gubernatione triplex discrimen reperitur, juxta triplicem univer-